

ГАБРИЕЛА МИСТРАЛ

ДА ПИЕШ ВОДА

Превод от испански: Никола Инджов, 1998

chitanka.info

*Запомних ръцете, които
ми даваха да пия вода.*

*В долината на Рио Бланко,
където Аконкагуа извира,
дойдох и се надигнах да пия
от водопадната струя,
свлечена като грива, бяла
и ледена заискрила.
Устни допрях, обгори ме
оная вода свещена,
три дни устните ми кървяха
от аконгагуанска глътка.*

*В долината на Митла веднъж
след пътища дълги и слънце,
склоних се над кладенец — и
прихвана ме един индианец,
за да не полетя надолу,
а главата ми като плод
между дланите му остана.
Пих аз, каквото пих,
лицето му и моето лице,
и почувствах в блясък на мълния,
че от Митла е моята плът.*

*А на остров Пуерто Рико
в синевата на ден безкраен
при стихнало тяло и море бурно,
под високите палми родилки,
девойка една благородна
разчули ми орех кокосов
и пих като дъщеря тяхна
материнска вода от палми.
И по-сладко не съм оттогава*

ни духом, ни тялом пила.

*В дома на моето детство
вода ми носеше мама,
между глътка и глътка аз виждах
как от стомната тя отпива —
колкото се надига главата,
толкова стомната се снишава.
Все още долини помня,
все още чувствувам жажда.
Навярно вечността е да бъдем
такива, каквите бяхме.
Запомних ръцете, които
ми даваха да пия вода.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.